

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Фріса Ігоря Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису пункту 2 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України

Київ
14 жовтня 2025 року
№ 180-3(II)/2025

Справа № 3-178/2025(357/25)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуєчий,
Первомайський Олег Олексійович – доповідач,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Фріса Ігоря Павловича щодо відповідності Конституції України (конституційності) окремого припису пункту 2 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Фріс І.П. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 8, частині першій статті 55, статті 64, пункту 8 частини другої статті 129 Конституції України (конституційність) окремий припис пункту 2 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального

кодексу України (далі – Кодекс) в частині визначення, що для цілей Кодексу малозначними справами є „справи незначної складності, визнані судом малозначними“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. Фріс І.П. у січні 2023 року звернувся до Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області з позовом до Товариства з обмеженою відповідальністю „Агентство правових технологій“ (далі – Товариство) та Боднарчука Н.Б., у якому просив визнати недостовірною та такою, що не відповідає дійсності, принижує його ділову репутацію, інформацію, опубліковану в електронній інформаційно-пізнавальній газеті Galka.if.ua (стаття від 4 січня 2023 року), автором якої зазначено Боднарчука Н.Б.; зобов'язати Товариство протягом десяти днів з дня набрання законної сили рішенням суду опублікувати спростування недостовірної інформації в зазначеній газеті.

Івано-Франківський міський суд Івано-Франківської області рішенням від 16 листопада 2023 року позов задовольнив частково: зобов'язав Товариство в 10-денний строк з дня набрання законної сили рішенням суду опублікувати в мережі „Інтернет“ на вебсайті Galka.if.ua повідомлення про спростування.

Івано-Франківський апеляційний суд постановою від 25 січня 2024 року апеляційну скаргу Товариства задовольнив: рішення Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 16 листопада 2023 року скасував; у задоволенні позову Фріса І.П. до Товариства, Боднарчука Н.Б. про захист честі, гідності та ділової репутації, спростування недостовірної інформації – відмовив.

Верховний Суд постановою від 12 лютого 2025 року касаційну скаргу представника Фріса І.П. – адвоката Сторожука А.Л. – задовольнив частково: постанову Івано-Франківського апеляційного суду від 25 січня 2024 року скасував, справу направив на новий розгляд до суду апеляційної інстанції.

Івано-Франківський апеляційний суд ухвалив постанову від 12 травня 2025 року, якою апеляційну скаргу Товариства задовольнив: рішення Івано-Франківського міського суду Івано-Франківської області від 16 листопада 2023 року скасував; ухвалив нове рішення, яким відмовив у задоволенні позову Фріса І.П. до Товариства, Боднарчука Н.Б. про захист честі, гідності та ділової репутації, спростування недостовірної інформації.

Не погоджуючись із зазначеним судовим рішенням, представник Фріса І.П. – адвокат Сторожук А.Л. – оскаржив його у касаційному порядку, звернувшись до Верховного Суду з відповідною скаргою.

Верховний Суд ухвалою від 8 липня 2025 року відмовив Фрісу І.П. у відкритті касаційного провадження виходячи з того, що справа є незначної складності та не належить до винятків, установлених пунктом 2 частини шостої статті 19 Кодексу, а касаційна скарга і додані до неї матеріали не містять посилань на випадки, встановлені пунктом 2 частини третьої статті 389 Кодексу, за наявності яких судові рішення у малозначній справі підлягає касаційному оскарженню.

Окрім того, Верховний Суд зазначив, що „тлумачення статті 19 ЦПК України свідчить, що малозначна справа є такою в силу своїх властивостей, незалежно від того чи визнавав її такою суд першої чи апеляційної інстанції“.

2.2. Фріс І.П. вважає, що застосування Верховним Судом пункту 2 частини шостої статті 19 Кодексу в частині визначення, що для цілей Кодексу малозначними справами є „справи незначної складності, визнані судом малозначними“, „суперечить принципу верховенства права, оскільки призводить до порушення принципу юридичної визначеності, створює непередбачуваність застосування цієї правової норми, обмежує право на доступ до суду та надає можливість різного тлумачення відповідної норми закону“; „призводить до створення перешкод для захисту прав та інтересів судом, зокрема шляхом самовільного тлумачення судом касаційної інстанції приписів чинного

законодавства для встановлення касаційних фільтрів, та, як результат – неможливості касаційного оскарження судових рішень“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу також зазначає, що „суддями Верховного Суду фактично на етапі доступу до касаційного провадження надано справі малозначної і поширено даний статус і процесуальні особливості її розгляду (та оскарження) на рішення суду першої та апеляційної інстанції“.

На підтвердження своєї позиції Фріс І.П. посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, практику Європейського суду з прав людини, Кодекс, а також на судові рішення у його справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. За статтею 151¹ Основного Закону України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими

(частина четверта статті 77); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.2. Суб'єкт права на конституційну скаргу наголошує на неконституційності окремого припису пункту 2 частини шостої статті 19 Кодексу, однак не обґрунтовує своїх тверджень, а лише цитує окремі приписи Конституції України, посилається на юридичні позиції Конституційного Суду України та висловлює незгоду з судовими рішеннями, ухваленими у його справі, що не можна вважати належним обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності окремого припису пункту 2 частини шостої статті 19 Кодексу в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

З огляду на наведене Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України висновує, що конституційна скарга Фріса І.П. не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55, частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Фріса Ігоря Павловича щодо відповідності Конституції

України (конституційності) окремого припису пункту 2 частини шостої статті 19 Цивільного процесуального кодексу України згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**